

Τσιγκούνα Γριά

Μιά γνωστή μου γριά ήταν πολύ τσιγκούνα. Η κόρη της ήταν πολύ καλή και ό,τι ήθελε να δώσει έλεημοσύνη τό έρριχνε από τό παράθυρο έξω, έβγαине μέ άδεια χέρια -γιατί ή μητέρα της τήν ήλεγχε μήπως πήρε τίποτε- και ύστερα τό έπαιρνε και τό έδινε. Όμως άν τής έλεγε ότι ό καλόγηρος (έγώ δηλαδή), είπε νά μου τό δώσης αυτό τό πράγμα, τό έδινε.

Μετά τόν θάνατό της βλέπω ένα νέο (θάτανε ό φύλακάς της Άγγελος) και μου λέει: "Έλα και σέ θέλει ή...". Δέν мүόρεσα νά καταλάβω τί μου συνέβη και βρεθήκαμε στην Κόνιτσα, μπροστά σέ έναν τάφο. Κάνει τό χέρι του έτσι και άνοίγει ό τάφος. Βλέπω μέσα έναν πολτό από γλίτσες και τήν γνωστή μου γριά, πού είχε άρχισει νά λιώνη και νά φωνάζη: "Καλόγερε, καλόγερε, σώσε με".

Τήν πόνεσα, τήν λυπήθηκα. Χωρίς νά τήν σιχαθώ, κατέβηκα μέσα, τήν άγκάλιασα και τήν ρώτησα: "Τί έχεις;". Μου λέει: "Πές μου, ό,τι μου ζήτησες έγώ πρόθυμα δέν σου τό έδωσα;". "Ναί, έτσι είναι", είπα. "Εντάξει", τήν καθησύχασε ό νέος (φύλακας Άγγελός της).

Εκανε πάλι τό χέρι του έτσι και ξανατράβηξε τόν τάφο σάν κουρτίνα και βρέθηκα πάλι στό Καλύβι. Οί άδελφές από τήν Σουρωτή μέ ρώτησαν: "Τί σου συνέβη του Άγίου Ανδρέα;"... Άπάντησα: "Νά κάνετε προσευχή γι' αυτήν τήν ψυχή".

Σέ δύο μήνες τήν βλέπω πάλι. Υπήρχε ένα χάος και ψηλά σ' ένα ίσιωμα ήταν παλάτια, σπίτια πολλά, άνθρωποι πολλοί. Εκεί πάνω ήταν ή γριά πολύ χαρούμενη. Τό πρόσωπό της ήταν σάν μικρού παιδιού· μόνο ένα σημαδάκι είχε και ένα Άγγελάκι τό έτριβε γιά νά καθαρίσει κι αυτό.

Βαθειά στό χάος είδα κάποιους νά κτυπιούνται, νά ταλαιπωρούνται και νά προσπαθούν ν' ανέβουν πάνω. Τήν άγκάλιασα από χαρά. Τήν πήρα πιό πέρα, γιά νά μή μάς βλέπουν και πληγώνωνται. Μου είπε: "Έλα νά σου δείξω πού μέ έβαλε ό Κύριος".

Άπό τό βιβλίο "Βίος Γέροντος Παΐσιου του Άγιορείτου"

Γερόντων

✘ Μέσα στην ήρεμία της χαράς του ανθρώπου πού προσεύχεται, τό έδαφος προλειαινεται· και οι άγαθές σκέψεις και οι ούράνιοι ψίθυροι άρχίζουν νά σιγοψέλνουν στ' αυτιά του ώραιες συμβουλές.

✘ Στόν ούρανό δοξάζουν τόν Θεό οι άγγελοι και οι "Άγιοι, τ' άστέρια και τά πετεινά. Στην γή δοξάζουν τόν Θεό οι σοφοί και οι άγράμματοι, οι Μοναχοί και οι έρημίτες. Η δοξολογία του Θεού είναι ή κλωστή εκείνη, πού ένώνει όλα τά μέρη του σύμπαντος.

† Γέρων Ιωήλ

✘ Η άμαρτία σκοτίζει τόν νοϋ. Είναι τόσο τό σκότος πού έχει ό φιλήδονος, ό ζηλότυπος, ό πλεονέκτης, ό εγωίστης στόν νοϋ, ώστε είναι δυνατό νά γνωρίζη όλη τήν σοφία και τίς γλώσσες του κόσμου, νά έχει φθάσει σέ βαθύ γήρας έχοντας μεγάλη πείρα και όμως νά μή βλέπη από τήν φιληδονία του, τήν φιλοχρηματία του και τά λοιπά του πάθη ούτε συγγένεια, ούτε φιλία, ούτε άνθρωπο, ούτε Θεό, ούτε σώμα, ούτε ψυχή.

† Γέρων Γαβριήλ

✘ Καλότυχο και εύλογημένο τό σπίτι εκείνο εις τό όποίο άκτινοβολεί ή αγάπη, ή όμόνοια και ή ειρήνη· όπου ό σύζυγος αγαπά τήν σύζυγο, ό άδελφός τόν άδελφόν, οι γονείς περιποιούνται τά τέκνα, τά τέκνα τιμούν τούς γονείς. Μακάριον τό έθνος εις τό όποίον βασιλεύει ή αγάπη.

✘ Ό παρών αιώνας είναι πρόσκαιρος, συγκρινόμενος δέ πρός τόν μέλλοντα είναι σάν σταγόνα πρός τούς ώκεανούς. Μή λοιπόν προσηλώσετε τόν νοϋν σας εις τά πρόσκαιρα και γήινα, αλλά εις τά άφθαρτα και τά ούράνια. Άς ποθήσωμεν όλοψύχως τά ούράνια και μέ τήν βοήθεια του Θεού θά τά άποκτήσωμε.

† Γέρων Φιλόθεος

✘ Έάν θέλης νά πιάσης τόν Θεό γιά νά σέ άκούση όταν προσεύχεσαι, γύρισε τό κουμπί στην ταπεινώση, γιατί σ' αυτή τήν συχνότητα εργάζεται πάντα ό Θεός, και ζήτησε ταπεινά τό έλεός Του.

✘ Τό καλό πού κάνει ό άνθρωπος, όταν τό κάνει γνωστό και υπερηφανεύεται γι' αυτό, τό έξοφλεί και κολάζεται.

† Γέρων Παΐσιος

M

υρτιδιώτισσα ονομάζεται ή εικόνα της Θεοτόκου πού βρέθηκε στα Κύθηρα. Σ' αυτό τό νησί, τό γνωστό μας Τσιρίγο, υπήρχε σέ παλαιότερη εποχή ένας τόπος, πού ωνομαζόταν Μυρτιδία, γιατί ήταν γεμάτος μυρτιές και χρήσιμος μόνο γιά βοσκή ζώων. Σ' αυτό τόν τόπο ώδηγήθηκε από μία θεία όπτασία ένας εύλαβής Χριστιανός. Ένώ στεκόταν άκουσε μία φωνή πού του έλεγε: "Εάν έρευνήσης έδω κοντά θά βρής τήν εικόνα μου. Είναι καιρός πού βρισκομαι έδω, γιά νά δώσω σ' αυτόν τόν τόπο τήν χάρι και τήν βοήθειά μου".

Άκούγοντας αυτά τά λόγια ό εύλαβής εκείνος Χριστιανός και μή βλέποντας κανέναν γύρω του, έκανε τόν σταυρό του και προσευχήθηκε. Μετά άρχισε νά ψάχνη στό δάσος. Μέσα στό κλαδιά μίας μυρτιάς είδε μία εικόνα της Θεοτόκου και κατάλαβε ότι ή φωνή πού είχε άκούσει ήταν της Παναγίας μας.

"Έπεσε στό γόνατα και προσκύνησε μέ δάκρυα στό μάτια τήν άγία εικόνα. Μετά άρχισε νά κόβη τά δένδρα και νά καθαρίζει

τό μέρος εκείνο. Έκτισε έναν μικρό ναό και έβαλε μέσα τήν εικόνα, τήν όποία ώνόμασε Μυρτιδιώτισσα. Έκτισε καιί ένα μικρό κελλί δίπλα και έγινε Μοναχός, γιά νά υπηρετή τόν ναό της Παναγίας και τήν θαυματουργή εικόνα της. Όταν πέθανε, στό κελλί αυτό έμεινε ένας άλλος Μοναχός, όνόματι Λεόντιος, πού μεγάλωσε τόν ναό, έκτισε και άλλα κελλιά και δημιούργησε έτσι ένα τέλειο Μοναστήρι. Από τότε, σιγά-σιγά, ή φήμη της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας άπλώθηκε σ' όλον τόν κόσμο και

έκείνος, κοιτάζοντάς την, προσευχήθηκε μέ δάκρυα στό μάτια και παρεκάλεσε τήν Θεοτόκο νά του χαρίση τήν υγεία του.

Οί ιερείς άρχισαν νά ψάλουν τόν Έσπερινό και τόν "Όρθρο, τήν ακολουθία δηλαδή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Τήν ώρα πού ψάλλονταν οί κανόνες, κάποιοι πιστοί έφθασαν τρέχοντας στόν ναό, λέγοντας ότι είχαν άκούσει φωνές από τό μέρος της θάλασσας. "Όλοι φοβήθηκαν, γιατί τό Μοναστήρι βρισκόταν κοντά στην θάλασσα και δεχόταν συχνά επιθέσεις από πειρατές, οί όποιοι έπιδίδονταν σέ κλοπές και αιχμαλωσίες στό διάφορα χωριά του νησιού. Άφησαν λοιπόν τήν ακολουθία και πήραν τόν δρόμο γιά τό βουνό, γιά νά κρυφτούν στό δάσος, άν και δέν έβλεπαν τίποτε, γιατί ήταν άκόμα νύκτα. Άκόμα και οί συγγενείς του Θεόδωρου έφυγαν, αφήνοντάς τον μόνο, άκίνητο και άπελπισμένο. Φοβισμένος κι εκείνος άρχισε νά προσεύχεται στην Παναγία

νά τόν βοηθήση σ' αυτή τήν δύσκολη ώρα και νά τόν προστατεύση από τούς άθεους

Τά θαύματα

της

βαρβάρους πού άπειλούσαν τήν ζωή του.

Ξαφνικά του φάνηκε ότι άκουσε μία φωνή νά λέει: "Ανάστα και σύ και φύγε". Και έτσι, ώ του θαύματος, ένοιωσε τά πόδια του νά κινούνται. Κατέβηκε από τό φορείο και άρχισε νά τρέχη γιά νά φθάση τούς άλλους. Όμως όλοι ήταν κρυμμένοι και δέν έμφανίζονταν. Άκόμα και όταν ό Θεόδωρος τούς φώναξε ότι ή Παναγία έκανε τό θαύμα της και ότι είναι πιά καλά, εκείνοι, πιστεύοντας ότι τά λόγια αυτά τά έλεγαν οί βάρ-

Μυρτιδιώτισσας

πιστοί από διάφορα μέρη έρχονταν γιά νά προσκυνήσουν και νά φέρουν έλεημοσύνες και αφιερώματα.

Άργότερα, ένας εύλαβής Χριστιανός, όνόματι Θεόδωρος Κουμπανιός, πήγαινε εκεί μαζί μέ συγγενείς και φίλους, σαράντα μέρες μετά τήν έορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, δηλαδή στις 24 Σεπτεμβρίου και τελούσε λειτουργία και πανηγύρι. Από τότε καθιερώθηκε νά τελείται ή έορτή αυτή στό Κύθηρα.

Όταν, μετά από καιρό, ό Θεόδωρος άρρώστησε και έμεινε παράλυτος, δέν μπορούσε νά πάη στόν ναό της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας. Έστειλε όμως τά παιδιά και τούς συγγενείς του νά τελούν τό πανηγύρι και νά δίνουν πλουσιοπάροχη έλεημοσύνη στό Μοναστήρι. Κάποια χρονιά τά παιδιά του αποφάσισαν νά τόν μεταφέρουν μέ τό φορείο στόν ναό. Όταν έφθασαν εκεί τόν τοποθέτησαν μπροστά στην εικόνα της Παναγίας κι

βαροι γιά νά τούς ξεγελάσουν και νά τούς κάνουν νά βγούν από τίς κρυψώνες τους, κρύβονταν άκόμη περισσότερο. Ό Θεόδωρος συνέχισε νά φωνάζη νά βγούν γιά νά δοξάσουν όλοι τήν Παναγία τήν Μυρτιδιώτισσα. Μερικοί άναγνώρισαν τήν φωνή του και τόν πλησίασαν. Κάλεσαν και τούς άλλους νά θαυμάσουν. Και όλοι μαζί έπέστρεψαν στόν ναό γιά νά τελειώσουν τήν ακολουθία και τήν Θεία Λειτουργία.

Άπό τότε ή εύλάβεια των Χριστιανών γιά τήν άγία εικόνα της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας έξαπλώθηκε σ' όλο τόν κόσμο και σέ μνήμη του θαύματος αυτού όλοι οί κάτοικοι των Κυθήρων συγκεντρώνονται τήν μέρα αυτή, κάθε χρόνο, στό Μοναστήρι όπου τελείται μεγάλη και λαμπρή έορτή.

Τά θαύματα της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας είναι άμέτρητα. Και ή εύλάβεια των Χριστιανών προς αυτήν είναι

τόση, ώστε από τὰ πολλά ἀφιερώματα ἢ εἰκόνα τῆς ἔχει γίνει ὀλόχρυση. Θὰ ἀναφέρουμε ἐδῶ μερικά ἀπό τὰ θαύματα τῆς ἁγίας εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας.

Μία φορά ἔκαναν ἐπιδρομή στό Μοναστήρι πειρατές κατά τήν διάρκεια τῆς νύκτας καί πλησιάζοντας εἶδαν πολλές φωτιές γύρω του. Νομίζοντας ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ κατέβηκαν γιά νά τούς πολεμήσουν, φοβήθηκαν καί ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι στά πλοῖα τους. Ἔτσι σώθηκε τό Μοναστήρι καί ὅλο τό νησί, χάρις στήν προστασία τῆς Θεοτόκου.

Ἄλλοτε πάλι ἓνα πλοῖο πού ταξίδευε συνάντησε ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπό τό Μοναστήρι φοβερή τρικυμία καί κινδύνευε νά βυθισθῆ. Τότε τό πλήρωμα ἐπικαλέσθηκε τήν Παναγία τήν Μυρτιδιώτισσα καί τόν Ἅγιο Νικόλαο, μέ τήν ὑπόσχεσι ὅτι θά προσφέρῃ ὁ καθένας ἀπ' αὐτούς ὅ,τι μπορεῖ στό Μοναστήρι. Ἀμέσως σταμάτησε ἡ τρικυμία καί οἱ διασωθέντες πῆγαν ὅλοι στό Μοναστήρι γιά νά εὐχαριστήσουν τήν Θεοτόκο καί νά ἐκπληρώσουν τό τάμα τους. Μέ τὰ χρήματα πού πρόσφεραν κτίσθηκε ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Νικολάου στόν "Μαῦρο Βράχο" σέ ἀνάμνησι τοῦ θαύματος.

Οἱ κάτοικοι τῶν Κυθήρων, βλέποντας τὰ πολλά θαύματα τῆς ἁγίας εἰκόνας, ἀποφάσισαν κάποτε νά τήν ἐνδύσουν μέ ἀσήμι. Ἔστειλαν στήν Κρήτη τό ἀπαιτούμενο ὑλικό καί ὅταν ἐτοιμάσθηκε τό ἐπένδυμα, ἓνα πλοῖο ἀνέλαβε νά τό φέρῃ στά Κύθηρα. Ἐξω ἀπό τὰ λιμάνι τοῦ νησιοῦ τό πλοῖο δέχθηκε ἐπίθεσι ἀπό τουρκικά πλοῖα. Οἱ Χριστιανοί πού στέκονταν στήν ξηρά εἶδαν τό πλοῖο πού κινδύνευε καί ἀποφάσισαν νά κάνουν κάτι, χωρίς νά γνωρίζουν ὅτι μέσα σ' αὐτό ὑπῆρχε τό ἐπένδυμα τῆς ἁγίας εἰκόνας. Ὁ διοικητής, γιά νά δώσῃ λίγο θάρρος σ' αὐτούς πού κινδύνευαν, διέταξε νά πυροβολήσουν ἀπό τό φρούριο μέ μικρή λουμπάρδα (εἶδος μικροῦ πυροβόλου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης). Ἡ σφαῖρα, κατευθυνόμενη ἀπό ἀόρατη δύναμι, ἐφθασε κοντά στά τουρκικά πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἄρχισαν νά ὑποχωροῦν, γιατί οἱ κυβερνήτες τους φοβήθηκαν. Ὅσοι εἶδαν πόσο διάστημα διήνυσε ἡ σφαῖρα, χωρίς τό πυροβόλο ὄπλο νά ἔχη αὐτή τήν δυνατότητα, κατάλαβαν ὅτι κάτι τό θαυμαστό συμβαίνει. Κατέβηκαν ἀμέσως στό λιμάνι καί ἐκεῖ ἔμαθαν, ὅτι μέσα στό πλοῖο πού σώθηκε βρισκόταν τό ἐπένδυμα τῆς ἁγίας εἰκόνας καί δόξασαν τήν Παναγία.

Κάποτε πού οἱ Τούρκοι πολιορκοῦσαν τήν Κρήτη, ἔστειλαν ἓνα μέρος τοῦ στόλου τους στά Κύθηρα μέ σκοπό νά πιάσουν αἰχμαλώτους ὅσους περισσότερους κατοίκους μπορούσαν. Οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ ὅμως τούς ἀντελήφθησαν καί οἱ μέν γυναῖκες καί τὰ παιδιά κρύφθηκαν στό δάσος, οἱ δέ ἄνδρες ἐτοιμάσθηκαν νά πολεμήσουν. Οἱ Τούρκοι εἶχαν διαταγή ἀπό τόν πασά τους νά ἐπιστρέψουν στά πλοῖα μόλις ἀκούσουν δύο κανονιοβολισμούς. Δέν πέρασε πολλή ὥρα καί οἱ δύο κανονιοβολισμοί ἀκούστηκαν. Οἱ Τούρκοι, πιστεύοντας ὅτι εἶναι τό σύνθημα, γύρισαν στά πλοῖα, ὅπου ὁ πασάς τούς ἐνημέρωσε πώς δέν εἶχε ρίξει ἐκεῖνος τούς κανονιοβολισμούς. Οἱ Χριστιανοί κατάλαβαν πώς οἱ δύο βροντές, τίς ὁποῖες οἱ Τούρκοι εἶχαν ἐκλάβει ὡς κανονιοβολισμούς, προῆλθαν ἀπό τήν Θεοτόκο, τήν προστασία τῆς ὁποίας εἶχαν ζητήσει οἱ κάτοικοι τῶν Κυθήρων ψάλλοντας μπροστά στήν θαυματουργή εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Ἡ ὑπομονή πού σώζει

Κάποιος νέος πού εἶχε στήν ψυχή του θερμό πόθο νά γίνῃ Μοναχός, ἄφησε τόν κόσμο καί προχώρησε βαθιά στήν ἔρημο, ἀναζητώντας Πνευματικό Ὁδηγό γιά νά ὑποταχθῆ. Κάποια στιγμή διέκρινε ἓνα κελλί.

- Ὅποιον βρῶ ἐκεῖ, θά μείνω κοντά του καί θά τόν ὑπηρετήσω σ' ὅλη μου τήν ζωή, σκέφθηκε.

Χτύπησε τήν πόρτα καί τοῦ ἄνοιξε ἓνας ἠλικιωμένος καλόγερος.

- Τί γυρεύεις ἀδελφέ, τόν ρώτησε ἀπρόθυμα.

- Ἐχω κάποιο τάξιμο καί γι' αὐτό ἐφθασα ὡς ἐδῶ, ἀποκρίθηκε ὁ νέος.

- Σκοπεύεις νά βρῆς Γέροντα; Ξαναρώτησε ὁ καλόγερος.

- Ὅχι ἀπάντησε ὁ νέος, ἦρθα ἀποφασισμένος νά μείνω ἐδῶ μαζί σου.

Ἡ ἀπάντησι κατατάραξε τόν καλόγερο, γιατί ὁ δυστυχισμένος εἶχε ἀπό καιρό παραστρατήσῃ καί συζοῦσε μέ γυναῖκα τῆς ἁμαρτίας.

- Ἄν θέλῃς ν' ἀκούσης τήν συμβουλή μου, ψάξε Μοναστήρι νά μείνης, εἶπε στόν νέο. Ἐγώ δέν μπορῶ νά σέ κρατήσω, ἔχω γυναῖκα.

- Αὐτό δέν μ' ἐνδιαφέρει καθόλου, Ἄββᾶ. Ἐγώ ὑποσχέθηκα στόν Κύριό μου νά μείνω κοντά σου μέχρι θανάτου, νά σέ ὑπηρετῶ, εἶπε ὁ νέος.

Ἔτσι κι ἔγινε. Ἀρκετό καιρό ὑπηρετοῦσε μέ προθυμία καί ἀπονήρευτη καρδιά τό παράνομο ζευγάρι, μέχρι πού μιά νύκτα ἐκεῖνοι ξεκίνησαν νά φύγουν κρυφά. Δέν εἶχαν προχωρήσει ὅμως πολύ, ὅταν εἶδαν τόν νέο νά τρέχῃ λαχανιασμένος νά τούς προφτάσῃ.

- Μέχρι πότε θά μᾶς καταδικάζῃς μέ τήν παρουσία σου; τόν ρώτησαν ὅταν πλησίασε.

- Ἐγώ ἦρθα γιά νά σέ ὑπηρετήσω ὅπως ὑποσχέθηκα στόν Κύριο. Θά σέ ἀκολουθήσω ὅπου κι ἂν πᾶς, τοῦ εἶπε ὁ νέος.

Ἡ ἀπάντησι αὐτή ἔφερε συντριβή στόν παραστρατημένο Γέροντα. Ἡ ἀγιότητα τοῦ νέου τοῦ ἔδειξε καθαρά τόν δρόμο. Ἐδίωξε παρευθὺς τήν γυναῖκα, πού εἶχε κι ἐκεῖνη ἀρχίσει νά μετανοῆ, καί γύρισε στό κελλί του καινούργιος ἄνθρωπος. Μέ τήν ὑπομονή του ὁ νέος εἶχε σώσει δύο ψυχές.

Αθωνικά

Ἡ οἰκονομία τῶν Ἁγίων Πατέρων

Στό ἡσυχαστικό Σπήλαιο τῶν Ἁγίων Πατέρων Διονυσίου τοῦ Ρήτορος καί Μητροφάνους στήν μικρή Ἀγιάννα, κατά τήν ἐτήσια μνήμη τῆς ἐορτῆς τους (9 Ἰουλίου) τό ἔτος 1958, ὁ Πατήρ Γεράσιμος μέ τήν συνοδεία του κανόνισαν καί ἀγόρασαν ψάρια γιά 30-40 ἄτομα. Στήν πανηγυρική αὐτή ἀγρυπνία τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐπειδή εἶναι μετά ἀπό τήν πανήγυρι τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μεγίστης Λαύρας (5 Ἰουλίου), παραβρέθηκαν καί συλλειτούργησαν δύο Ἀρχιερεῖς, ὁ Κοζάνης Κωνσταντῖνος καί ὁ Ξάνθης Ἀντώνιος, οἱ ὁποῖοι ἔφεραν μαζί τους πολλούς προσκυνητές καί πανηγυριστές, λαϊκούς καί Μοναχοῦς, τόσους, πού ὑπερέβησαν τά ἑκατό ἄτομα.

Στό σπήλαιο αὐτό μάγειρα εἶχαν τόν Γέροντα Δαμασκηνό τῶν Δανιηλαίων, ὁ ὁποῖος βλέποντας τήν ἀθρόα προσέλευσι τῶν προσκυνητῶν, βρέθηκε σέ πολύ δύσκολη θέσι καί δέν ἤξερε μέ ποιό τρόπο νά οἰκονομήσῃ τήν κατάστασι. Πῆγε λοιπόν νά βρῆ τόν Πατέρα Γεράσιμο, γιά νά συζητήσουν τό θέμα. Ἐκεῖνος, γεμάτος ἀγωνία καί ἀνησυχία, εἶπε:

- Γέροντα Δαμασκηνέ, οἱ πανηγυριστές μας, ὅπως βλέπεις ὑπερβαίνουν τούς ἑκατό καί τά ψάρια εἶναι τό πολύ γιά σαράντα ἄτομα. Τί θά κάνουμε γιά τούς ὑπολοίπους. Ἐχουμε καί δύο Ἀρχιερεῖς καί θά ντροπιαστοῦμε. Τί θά γίνῃ Γέροντα;

Ὁ Γέρο-Δαμασκηνός, ἄνθρωπος μέ μεγάλη πίστι καί πεπειθησι στόν Θεό καί τούς ἐορταζομένους Ἁγίους, εἶπε στόν Γέροντα Γεράσιμο, μέ ὄλη τήν ἀπλότητα πού τόν χαρακτήριζε:

- Πάτερ Γεράσιμε, ἔχε πίστι στόν Θεό, στήν Παναγία Μητέρα μας καί στούς Ἁγίους πού ἐορτάζουμε κι αὐτοί θά οἰκονομήσουν τά πράγματα. Ἐμεῖς δέν προλαβαίνουμε νά κάνουμε τίποτε.

Λέγοντας αὐτά πήρε τό κανδήλι πού κρεμόταν μπροστά στήν εἰκόνα τῶν Ἁγίων Διονυσίου καί Μητροφάνους καί τό ἀδειασε ὅλο μέσα στόν νταβά (μεγάλο ταψί) πού ἔβραζαν τά ψάρια. Αὐτά ἐγιναν τήν ὥρα τῆς ἀγρυπνίας καί τό πρῶτ' ἔπρεπε νά παρατεθῇ κοινή τράπεζα σ' ὅσους ἀγρύπνησαν καί ὅσους ἄλλους στό μεταξύ θά ἔρχονταν.

Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα νά μοιράσουν σέ μερίδες τά ψάρια, ὁ Γέρο-Δαμασκηνός, λέγοντας ἀκατάπαυστα τήν εὐχή "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς" ἄρχισε νά ἀδειάζῃ τό ταψί καί νά δίνῃ τίς μερίδες στούς διακονητές. Ἐδινε συνέχεια τίς μερίδες, οἱ ὁποῖες πέρασαν τίς σαράντα, πενήντα, ὀγδόντα, ἑκατό καί ὁ νταβάς δέν ἐννοοῦσε ν' ἀδειάσῃ, τόσο πού ἔφτασαν νά φάνε περισσότεροι ἀπό ἑκατό ἄνθρωποι μεσημέρι καί βράδυ καί, στό τέλος, τούς ἔμειναν καί ψάρια γιά τήν ἄλλη μέρα.

Ὅσοι ἤξεραν τήν πραγματικότητα, βλέποντας ὅτι τά ψάρια ὄχι μόνο ἔφθασαν, ἀλλά καί περίσσεψαν γιά τήν ἄλλη μέρα, ἔκαναν ἰδιαίτερη δοξολογία στόν Θεό καί εὐχαριστία στούς Ἁγίους γιά τό ἐξαισιο αὐτό θαῦμα. Ἐτσι πληρώθηκε τό εὐαγγελικό ρητό πού λέει: "Ὅϊδε ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὧν χρείαν ἔχετε καί προτοῦ αἰτεῖσθε δίδωσιν ὑμῖν" (Ματθ. Στ' 33).

✠

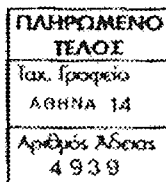
Αθωνική

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Κυρίλλου Λουκάρεως 6, 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.10 € κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με

TIMHS ENEKEN